71STE JAARGANG No. 8947 WOENSDAG 10 FEBRUARI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij Willemstad, Curaçao

ITALIE DOOR STAKINGSGOLF BEDREIGD

Linksen wensen Scelba niet als formateur

Rome. — Italië wordt bedreigd door een nieuwe communistische stakingsgolf als gevolg van de aanwijzing van de christen-democraat Mario Scelba tot kabinetsformateur. De stakingen, die 3 tot 24 uur zullen duren, zullen zich uitstrekken over alle industriecentra in het land. Vandaag zal het werk worden neergelegd in Liguria in het Noordwesten des lands, waar de belangrijke scheepswerf van Genua en Savona gelegen is. Donderdag komt Lombardije, het hart van de Italiaanse industrie, waar o.a. Milaan ligt, aan de beurt. Piedmont met zijn auto-industriecentrum Turijn en andere streken zullen later volgen.

De stakingen worden georganiseerd door het 5 millioen leden tellende algemene vakverbond, dat onder communistische leiding staat en steun heeft verworven van de kleine sociaal-democratische vakbond. De christen-democratische vakbeweging, die zich in September en December jl. bij de communisten aansloot bij de algemene staking van 24 uur, heeft geweigerd aan de nieuwe reeks stakingen deel te nemen. De katholieken achten deze stakingen provocereend en schadelijk voor de uitslag van de huidige onderhandelingen met de werkgevers voor hogere lonen.

Scelba heeft zich gisteren de ganse dag onderhouden met leiders van de liberale en sociaal-democratische partijen over de verdeling van de portefeuilles.

De Republikeinse partij heeft besloten niet deel te nemen aan een regering gevormd door Scelba. De partij zal de nieuwe regering echter wel volledig steunen.

De nieuwe coalitieregering kan rekenen op een geringe meerderheid van ongeveer zestien stemmen in de 590 leden tellende Kamer van Afgevaardigden. Doch haar aanhang in de Senaat zal wankeler zijn.

Men vermoedt, dat Scelba de portefeuille van binnenlands zaken zelf zal beheren. De 52-jarige Siciliaanse advocaat heeft deze functie vijf jaren lang bekleed tot zijn aftreden de vorige zomer,

Onderhandelingen olie-geschil in nieuw stadium

Londen. — De Engels-Perzische onderhandelingen over het oliegeschil zullen, naar men in kringen van het Engelse ministerie van buitenlandse zaken verklaart, binnenkort in een nieuw stadium komen. Deze onderhandelingen zijn gelijktijdig te Londen en te Teheran gevoerd. De besprekingen te Londen tussen acht grote oliemaatschappijen hebben ten doel een formule te vinden voor de verkoop van de Perzische olie op de wereldmarkt, welke alle betrokken partijen bevredigt.

De adviseur voor olie-aangelegenheden van het State Department, Herbert Hoover Jr., die deze besprekingen gedeeltelijk heeft georganiseerd, is Zaterdag uit Londen naar Washington vertrokken. In kringen van het Engelse ministerie van buitenlandse zaken is men van mening, dat zijn vertrek zou betekenen, dat zijn rol van bemiddelaar tussen de Amerikaanse autoriteiten, het Engelse ministerie van buitenlandse zaken en de maatschappijen gedeeltelijk is uitgespeeld en wel op een bevredigende manier.

De besprekingen tussen de maatschappijen worden deze week voortgezet en het resultaat ervan zal binnenkort bekend zijn. Dit zal, naar het schijnt, het teken zijn, waarop de nieuwe Engelse ambassadeur in Perzië, Roger Stevens, wacht om zich naar zijn post te begeven. Het tijdstip van zijn vertrek is nog niet officieel vastgesteld, maar men meent, dat hij over een dag of tien Londen zal verlaten.

Te Londen is men van mening, dat zijn aankomst in Perzië de aanvang te Teheran zal betekenen van de Engels-Perzische onderhandelingen, waarvoor het terrein werd voorbereid door de besprekingen tussen de Engelse zaakgelastigde, Denis Wright, en de Perzische regeringsleiders.

Londen. — De olieproductie in het Midden-Oosten is het vorige jaar in vergelijking met 1952 gestegen met 16% tot 121,8 millioen metrieke ton.

LAATSTE NIEUWS

BESLISSENDE STRIJD IN INDO-CHINA VERWACHT

Saigon. — De Franse troepen hebben zich thans geheel teruggetrokken uit Kontoem, 250 km. ten Zuiden van Hue, de hoofdstad van Annam. Zij hebben eveneens Howei, 65 km. ten Oosten van Pakse in Zuid-Laos, ontruimd. Beide evacuaties hebben zich gisteren voltrokken.

De spits van de opstandige troepen naderen vandaag de hoofdstad van **Laos, Loeang Prabang,** waar de verdedigers zich voorbereiden op een beslissende strijd.

Recht tot het Hart

Wie de mensen waarlijk kent, zal op niemand onvoorwaardelijk bouwen, maar ook niemand volstrekt opgeven.

Onjuiste interpretatie van Min. Donkers' verklaring

Paramaribo. — Op zijn reis van Willemstad naar Paramaribo in verband met de „verhuizing" van de Kleine Commissie van de Antilliaanse naar de Surinaamse hoofdstad, had minister Donker gelegenheid gevonden voor een kort bezoek aan Caracas. Tegenover een plaatselijk journalist heeft de minister een verklaring afgelegd over het overleg der Kleine Commissie, welke verklaring echter in het betrokken dagblad onjuist is weergegeven en daardoor aanleiding tot misverstand dreigde te worden.

De juiste tekst van de verklaring van minister Donker luidt: „De onderhandelingen, die in de Nederlandse Antillen zijn aangevangen, strekken ter voorbereiding van de hervatting van de conferentie, die in Mei 1952 is verdaagd. Hiertoe was door die conferentie zelf besloten een commissie in te stellen, bestaande uit vertrouwensmannen der drie delegaties en het is deze commissie, die thans aan het werk is. Vóór het bijeenkomen der commissie waren reeds enige belangrijke geschilpunten tot een oplossing gekomen.

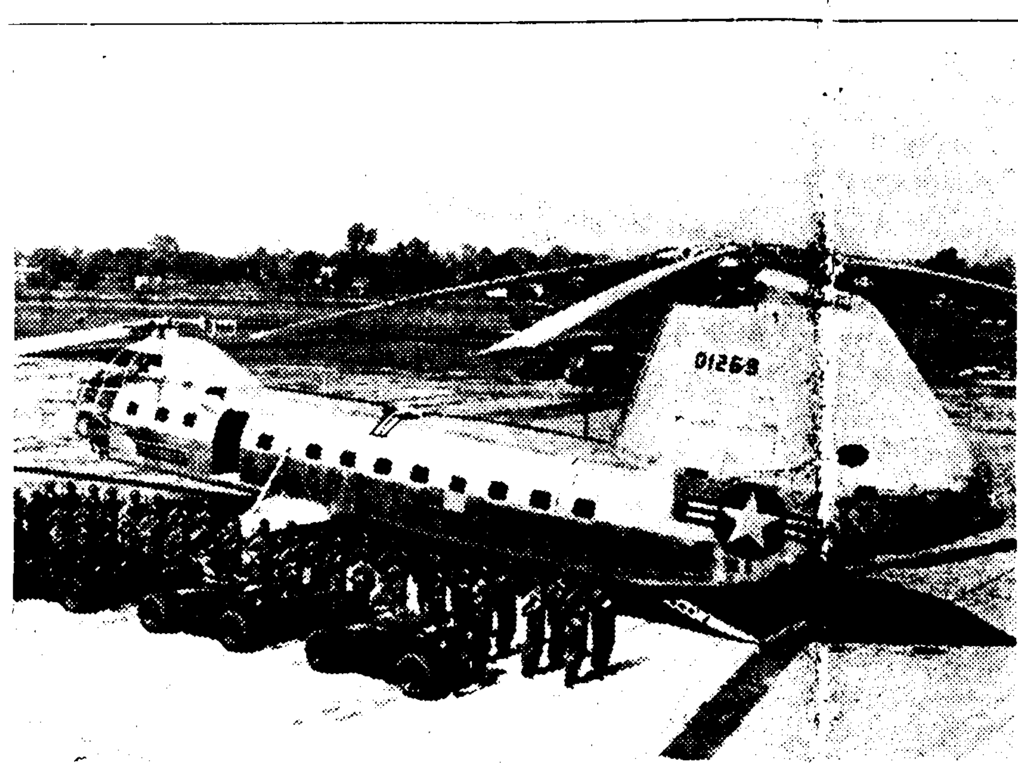
De onderhandelingen, die wij thans voeren, hebben tot nu toe in een prettige sfeer plaats gevonden, en er is al een grote mate van overeenstemming bereikt. Wij hebben goede hoop, dat we kunnen komen tot een werkstuk, dat in de drie landen zal worden aanvaard en dat krachtens de vrije wil van deze drie landen een statuut tot stand komt voor de vestiging van een nieuwe rechtsorde, waarin de drie Rijksdelen met eerbiediging van hun zelfstandigheid vruchtbaar kunnen samenwerken.

Het statuut verklaart bovendien, dat de landen elkaar hulp en bijstand zullen bieden.

Enige leden van de Nederlandse delegatie, in casu wij, hebben gelegenheid om onze reis naar Suriname, waar de besprekingen zullen worden voortgezet, met één dag te onderbreken.

Hiervan willen wij graag gebruik maken om een indruk te krijgen van de grootste opbouw van uw hoofdstad, waarover wij zoveel hebben gehoord.

Ons bezoek is dus informeel en heeft geen enkel officieel doel. Wij zijn slechts nieuwsgierig en leergierig".

In de Verenigde Staten worden proeven genomen met 's werelds grootste helicopter, die door de Piasecki Helicopter Maatschappij voor transportdoeleinden vervaardigd is. De machine is uitgerust met dubbele motoren, die onafhankelijk van elkaar beide schroeven in beweging kunnen brengen. Wat er zoal met het toestel vervoerd kan worden, laat de foto zien, nl.: 40 soldaten met 3 jeeps.

Indo-China voor eindstrijd?

Oude pagode-stad in legerkamp veranderd

Dulles: Indo-China geen tweede Korea!

Saigon. — Geschat wordt dat 1500 man Vietminh-troepen de voorposten op 10 à 15 kilometer afstand van Loeang Prabang hebben bereikt. De oude stad van 70 pagoden is thans in een legerkamp veranderd. Sterke Franse-Loatiaanse eenheden, die uit Thakhek naar het Noorden zijn opgerukt, trokken Pakhin Boem voorbij en verenigden zich met de strijdkrachten van de Franse Unie uit Paksane. De tinmijnen van Phontoe, 70 kilometer ten Noord Oosten van Thankhek, zijn weer door deze troepen bezet.

In het Oosten trokken andere colonnes Franse Unietroepen door het kalksteengebergte van het gebied van Mahaxy, dat tien dagen geleden nog het toneel van hevige schermutselingen was geweest.

In het strijdgebied op het bergplateau van Midden Vietnam, werdt de druk, die twaalf Vietminh-bataljons reeds twee weken op de Frans-Vietnamese strijdkrachten uitoefenen groter. De Vietminh-troepen nemen een centrale positie in in het gebied van de steden Komtoem, Pleikoe en Ankhe.

De Franse minister van defensie Pleven, die in Saigon is aangekomen, heeft een onderhoud gehad met de premier van Vietnam. Daarna sprak hij met de Franse staatssecretaris voor de gewapende macht, met de Franse commissaris-generaal en met Franse generaals.

De Amerikaanse minister van defensie Wilson heeft verklaard dat volgens hem een militaire overwinning op de communistische op standelingen zowel mogelijk als waarschijnlijk is.

Hij sprak de berichten tegen waarin gezegd is, dat de Franse en Indo-Cchinese troepen in ernstig gevaar zijn gekomen door het oprukken van de rebellen. Er is geen reden om aan te nemen **dat Indo-China een tweede** Korea zal worden — zo zeide hij. Hij zeide voorts dat de toestand er niet op wijst dat de Amerikanen meer hulp aan de Fransen in Indo-China dienen te zenden. Als de Chinese communisten meer steun aan de Vietminh willen geven zullen zij voor enorme transport-moeilijkheden komen te staan — zo was zijn oordeel.

Molotov's nieuwe stunt: „Europa voor de Europeanen"

Berlijn. — Heden zullen de vier ministers opnieuw in geheime zitting bijeenkomen ter bespreking van de internationale spanning en de conferentie met communistisch China. De vergadering zal een voortzetting zijn van de geheime vergadering van gisteren, waarop naar verluidt Molotov's voorstel voor een conferentie met het communistische China werd verworpen door de Amerikaanse minister Dulles. Molotov deelde mede dat hij vandaag een nieuw plan met betrekking tot dt Europese veiligheid zou indienen. Hij zeide te geloven dat de plaatsvervangers van de ministers onmiddellijk na de beëindiging van de conferentie konden beginnen met het opstellen van een vredesverdrag met Duitsland.

Een Britse woordvoerder deelde mede, dat Molotov het laatste verzoek van de Westelijken van Zaterdag om alle beginselen te aanvaarden van het plan van Eden voor vrije verkiezingen in heel Duitsland en voor de hereniging van het land, heeft verworpen. Nadat Molotov een redevoering van anderhalf uur had gehouden, zeide Dulles: „Ik heb niets nieuws gehoord en ik heb niets te zeggen". Hij voegde er aan toe: „Ik heb in vijf voorgaande redevoeringen duidelijk gemaakt, dat de Europese veiligheid gediend zou kunnen zijn met een militaire organisatie op gemeenschapsbasis". Molotov heeft opnieuw betoogd, dat de Westelijke verdedigingsorganisatie de vrede bedreigt. Molotov deed de Westelijken glimlachen om zijn vinnig antwoord op vragen over de inhoud van zijn aangekondigde voorstel voor de Europese Veiligheid — aldus de woordvoerder. Dulles — zo werd verder medegedeeld — vroeg wanneer de inhoud van het voorstel beschikbaar zou zijn.

„Als het iets nieuws bevat, hebben wij tijd nodig om het te bestuderen, doch als het oud is, is het beter er geen tijd aan te verspillen" — aldus de Amerikaan. Molotov antwoordde hierop volgens de mededelingen: „Als het voorstel nieuw is, is het onbekend; als het oud is dan is het onaanvaardbaar. Hoe wij hier uit moeten komen? Door naar het voorstel te luisteren."

Ook de Sovjet-woordvoerder was gevat. Hij antwoordde een journalist, die vroeg naar de atmosfeer op de vergadering: „Ik ben een filosoof van beroep en niet een weerkundige".

De Westelijke diplomaten verwachten een Russisch voorstel „Europa voor de Europeanen". Dit zou waarschijnlijk o.m. een veiligheidsstelsel, dat beide zijden van het IJzeren Gordijn in Europa omvat, inhouden.

Nader wordt vernomen, dat Bidault het voorstel om de plaatsvervangers van de minister het Duitse vraagstuk te doen behandelen, heeft verworpen. Er diende volgens de Franse minister eerst overeenstemming te bestaan over de beginselen. Bidault vroeg Molotox of hij geloofde, dat de plaatsvervangers schranderder zouden zijn dan de ministers zelf.

MOLOTOV
......nieuw voorstel......

De Oostenrijkse minister van buitenlandse zaken Figl is in Berlijn aangekomen in verband met de behandeling van de kwestie Oostenrijk door de vier ministers op Vrijdag as. Hij deelde mede bij zijn aankomst in Berlijn: „Ons volk weigert eens en vooral zich aan te sluiten bij welk militair bondgenootschap dan ook. Oostenrijk is geen militaire factor en deed genoeg ervaringen op in twee wereldoorlogen. Oostenrijk zou de rol van bemiddelaar tussen Oost en West kunnen spelen, doch alleen als het souverein en onafhankelijk is."

K.L.M. in cijfers

's-Gravenhage. — In 1953 heeft de KLM 59.650 passagiers vervoerd, hetgeen 82.575 passagiers meer is dan in 1952. Tezamen legden deze passagiers 1.328.738.000 kilometer af, hetgeen neerkomt op 2.216 kilometer per passagier.

De hoeveelheid vracht, die werd vervoerd, bedroeg 14.989.000 kilogram tegen 14.349.000 in 1952, terwijl de hoeveelheid vervoerde post is toegenomen met 219.000 kilogram tot 2.196.000 kilogram.

Het aantal verkochte ton-kilometers voor vracht en post is 39.756.000 en 7.926.000. De totale productie in tonkilometers was in 1953 276.283.000 tegen 240.814.000 in het jaar 1952.

De tonnenverkoop bedroeg 178.076.000. Aan extra bagage werd nog 1.489.000 kilogram vervoerd.

De luchtvloot legde een afstand af van 48.754.000 kilometer in 146.367 vlieguren met een gemiddelde snelheid van 333 kilometer per uur. Deze afstand is gelijk aan 220 maal de aardomtrek, waarvoor een vliegtuig met een gemiddelde snelheid van 333 kilometer per uur 19 1 2 jaar nodig zou hebben.

Bussen met „aanhang-keukens"

's-Gravenhage. — Aanhangwagens met een volledige keuken-uitrusting zullen in het bijzonder buitenlandse zullen in de aanstaande zomer aan Oostenrijkse autobussen worden gemaakt. De aanhangwagens zijn voorzien van gaskachel, ijskast en bar.

Kleine R.T.C.

Berichtgeving van A.N.P. te optimistisch?

Willemstad. — In de Surinaamse persorganen lezen wij enkele interessante pericopen waaruit blijkt, dat de vergaderingen van de Kleine Commissie R.T.C. aldaar niet zo van een eien dakje zijn gegaan als het A.N.P. het wil doen voorkomen. Er is daar meer gebeurd dan het ANP heeft bericht, althans te oordelen naar wat „Suriname" weet te melden.

Onder de kop „Beslissende Vergadering KC" schrijft dit blad o.m. dat de luchtvaartkwestie, welke momenteel de enige struikelblok schijnt te zijn, nog niet is opgelost.

Er schijnt een compromis-voorstel te zijn gedaan, om Nederland voor een zekere periode zeggenschap hierover te verlenen. Als wij wel zijn ingelicht zou van Nederlandse zijde de eis zijn gesteld, dat regeling van deze kwestie moet worden bereikt, anders zullen de veertien andere punten waarover men het eens is geworden open blijven.

Het had maar een haartje gescheeld of de conferentie was Maandag uiteengegaan. De Antilliaanse delegatie meende een mededeling van de Nederlandse als een ultimatum te moeten opvatten. Dank zij de bemiddeling van mr dr Pos, zo wordt ons medegedeeld, kon het misverstand uit de weg worden geruimd.

Het heeft er veel van dat de conferentie der Kleine Commissie zich in een kritiek stadium bevindt. De nota van de Antilliaanse delegatie schijnt een explosie te hebben teweeggebracht.

Nadat de delegatievoorzitters vanmorgen hadden vergaderd, kwamen de Surinaamse en Nederlandse delegaties elk afzonderlijk bijeen. Na een tijdje begaf mr. dr Pos zich naar het Gouvernementshuis, waar de Nederlandse delegatie vergaderde. Even later begaf minister Donker zich naar het Palace Hotel, om mr. dr. Da Costa Gomez te spreken."

Deze berichtgeving hangt wel even een ander beeld van de situatie op zoals die enige dagen geleden was, dan het te nuchtere ANP-commentaar, dat het deed voorkomen alsof de heren in Paramaribo zonder al te veel strubbelingen tot een overeenstemming zijn gekomen.

Norfolk. — De Nederlandse kruiser H.M. de Ruyter" in in Norfolk — Virginia — aangekomen voor een bezoek van drie dagen.

Uit Suriname gerepatrieerde Indonesiërs gaan nieuw leven tegemoet

Padang. — De Indonesische minister van sociale zaken, Soeroso, heeft in een toespraak te Padang tot de uit Suriname gerepatrieerde Indonesiërs verklaard, dat deze terugkeer door sommige groepen in het buitenland als een politieke zaak wordt beschouwd. Voor onze staat is deze repatriëring een toetssteen; indien wij in dit opzicht zouden falen, zou het bepaalde groepen in het buitenland gelukken de goede naam van onze staat te bekladden.

De minister vergeleek de terugkeer van de Indonesiërs uit Suriname met de onafhankelijkheidsstrijd. In de strijd voor de onafhankelijkheid dachten wij er niet aan, of wij in armoede zouden vervallen of rijk worden, zei hij.

Soeroso zei ervan overtuigd te zijn, dat de gerepatrieerden de moeilijkheden, die zij vooral in het begin zullen ontmoeten, kunnen overwinnen.

De leider van de groep repatrianten, Kariomedjo, deelde aan Aneta mede, dat hun terugkeer uit Suriname op eigen initiatief geschiedde. De gerepatrieerden zijn bereid in bossen te leven, indien zulks ten goede komt aan de Indonesische opbouw, zei hij. Voorts verklaarde hij, dat de regering van Suriname de repatriëring als een verlies voor de Surinaamse staat beschouwt. Hij herinnerde eraan, dat de repatrianten uit de haven waren uitgeleid door de premier van Suriname, Indonesische en Nederlandse vertegenwoordigers.

Kariomedjo sprak dank uit aan het adres van de Indonesische vertegenwoordiger in Suriname en aan de kapitein van de „Lagkuaw", de heer A. Knook.

Schoolgeld

De Nederlandse Antillen voelen zich nog steeds genoodzaakt schoolgeld te heffen. Soit!

Ofschoon wij zeer modern en progressief zijn, bepaaldelijk op punten, die de vooruitgang van het volk ten goede komen, zijn wij, op dit punt althans, toch achter bij bv. Nederland, waar de schooldgeldheffing enige tijd geleden werd afgeschaft. Hier zijn wij, helaas, nog niet zover. Reden?

De opbrengst van deze heffing kan moeilijk geacht worden het doorslaggevend gewicht in de schaal te leggen. De Ontwerp-Eilandsbegroting voor 1954 noteert nl. aan ontvangsten uit schoolgelden niet meer dan ongeveer ƒ 450.000.—. Bovendien leent schoolgeld-heffing zich bijzonder goed als middel tot differentiatie en zelfs discriminatie onder de schooljeugd en dit is zonder enige twijfel toch wel een in deze tijd bijzonder weinig gewenst bijeffect. Tenslotte worden door onze schoolgeldheffing grote gezinnen feitelijk niet minder, doch eerder zwaarder belast.

Al deze aspecten van de kwestie kunnen moeilijk als motief dienen voor het handhaven van de regeling. Wat mag dan de reden zijn? Wellicht niets anders dan de wet der traagheid, die schuldig staat aan een zeker conservatisme zelfs in progressieve gemeenschappen als de onze. Wellicht „zitten" wij er mee, om geen enkele andere reden dan dat het altijd zo geweest is en omdat er nu eenmaal iets voor nodig is om ons er toe te brengen de kat de bel aan te binden.

Hoe het ook zij: onze schoolgeldheffing is een vorm van belasting, die niet door geheel de gemeenschap overeenkomstig financiële draagkracht wordt opgebracht. Dat deze vorm van belasting nog niet is opgeheven, is één ding. Maar een ander — en mogelijk nog belangrijker — ding is de wijze, waarop die belasting geheven wordt.

Voor de openbare scholen wordt dit schoolgeld nl. geïnd door de Eilandsontvanger op een aanslagbiljet. En dit is, althans wat de vorm van inning betreft, juist. Minder juist lijken ons echter de consequenties, die verbonden worden aan achterstalligheid in betaling. Wanneer nl. de ouders aan hun verplichtingen niet voldoen, worden de kinderen „kind van de rekening", omdat hun het volgen van het onderwijs wordt ontzegd. Vooral in deze „eeuw van het kind" is het langzamerhand een axioma geworden, dat het kind in geen enkel opzicht het slachtoffer mag worden van de fouten der ouders. En ofschoon wij, wanneer het anderen betreft, snel genoeg zijn om een dergelijke situatie tot reden van verwijt te nemen, zijn wij in onze eigen aangelegenheden meestal niet zo helder van blik. En dit ondanks het feit, dat dit gedwongen schoolverzuim een zeer nadelige in vloed op de vorderingen van de leerlingen pleegt te hebben: een groot percentage van de zittenblijvers wordt dan ook gevonden onder deze kinderen van slecht-betalende ouders.

En nu bepaalden wij ons tot hier nog tot de openbare scholen, voor welke de gelden door de Eilandsontvanger geïnd worden. Voor de bijzondere scholen is de situatie echter nog veel moeilijker en — mogen wij wel zeggen — nog veel onjuister.

Bij deze categorie houdt de Eilandsontvanger nl. eenvoudig alle schoolgelden af van de aan de Schoolbesturen toekomende gelden en deze moeten dan maar zien hoe ze dit van de ouders terug krijgen. Voor de administratie hieraan verbonden met eventueel oninbare posten, ontvangen die Schoolbesturen ƒ 2,50 per jaar per kind. Maar wanneer men nu weet, dat men door jarenlang vasthoudendheid op dit punt nog slechts zover is, dat slechts ruim twee-derde deel der ouders aan hun plicht in deze voldoet, dan kan men nagaan, dat er jaarlijks heel wat geld verloren gaat, dat de beste belangen van het onderwijs had kunnen dienen.

Overigens geeft de druk zelf om aan het schoolgeld te komen, aanleiding tot een uiterst onverkwikkelijke strijd, waarvan ook hier de kinderen — die er overigens het minst voor in aanmerking komen — het slachtoffer worden.

De nadelige gevolgen voor het onderwijs, de minder prettige of zelfs onaangename verhouding tussen ouders en Hoofden der scholen, de kostbare tijd, die deze Hoofden aan nuttiger zaken verliezen door het aflopen der klassen ter inning van de gelden, deze allen zijn ernstige nadelen verbonden aan de inning der gelden, gelijk die thans op de bijzondere scholen plaats heeft. Door de grote uitbreiding der schooljeugd is daar nog het euvel bijgekomen, dat de contrôle der schoolgeldlijsten door Inspectie Onderwijs zoveel tijd in beslag neemt, dat eerst na maanden de definitieve „aanslag" wordt vastgesteld, zodat eerst dan navorderingen moeten worden ingesteld, waarvan de kans om ze te realiseren nog veel geringer is. Dit alles overwegende, mogen wij wel concluderen:

Zolang als het verschijnsel „schoolgeldheffing" in de Antillen bestaat, is er maar één oplossing: laat ook voor de bijzondere scholen de heffing er van overgenomen worden door de Eilandsontvanger.

De stormramp in cijfers

Totale schade is Nf 895 millioen

's-Gravenhage. — Blijkens de laatste gegevens van het Centraal Bureau voor de Statistiek zijn bij de stormramp van 1 Februari 1953 1.835 personen direct of door ziekten (40) om het leven gekomen. Hiervan worden 144 nog vermist. Tot de slachtoffers behoorden 916 volwassen mannen. Ruim 600 personen beneden de 20 jaar verloren het leven.

Per 1 Maart 1953 waren 72.170 inwoners van het rampgebied geëvacueerd. Thans verblijven naar schatting nog ruim 5.000 slachtoffers buiten hun oorspronkelijke woongemeente. Ondanks het feit, dat ruim 2.600 woningen in Zuidwest-Nederland vernield werden, is de woningvoorraad in dit gebied met 1.252 in het laatste jaar gegroeid.

In alle gemeenten op elf na in het rampgebied zijn inmiddels weer raadsverkiezingen gehouden.

Door de overstroming werd 20.154 ha cultuurgrond buiten gebruik gesteld. Berekend wordt, dat dit een oogstverlies van 18.500 ton tarwe, 32.100 ton vlas, 279.000 ton consumptie-aardappelen en 567.000 ton suikerbieten tengevolge had. Op spoedig drooggevallen gebieden werd zomergerst gezaaid. Deze bracht een oogst van 17.400 ton op. In het rampgebied is een achterstand in de veestapel van ruim 27.000 runderen, ruim 2.000 varkens en 64.000 kippen ontstaan.

Becijferingen tonen voorts aan, dat aan landbouwgronden, nijverheid, handel, bankwezen, voorraden, verkeer, woningen en boerderijen bij een waarde van Nf 5.029 millioen aan nationaal vermogen, na afschrijving Nf 3.393 millioen, een schade aan herstelkosten van Nf 499 millioen geleden werd en voorts een schade van 396 millioen aan dijken, wegen, kustwerken, scholen, kerken, raadhuizen, huisraad, kleding enz., zodat het totaal van de schade op 895 millioen kan worden gesteld.

Paus geniet volledige rust

Vaticaanstad. — Er is thans volledige rust ingetreden in de toestand van Z.H. de Paus. Aangenomen mag worden dat Zijne Heiligheid voor de derde achtereenvolgende nacht normaal kon slapen. Gisteravond scheen voor het eerst sedert de ziekte van de Paus geen licht uit het paleis.

De H. Vader had gisteren een onderhoud met Mgr. Tardini, pro-staatssecretaris voor buitengewone kerkelijke zaken.

Opmerkelijke verklaringen van Henny Eman

KVP-ontevredenheid heeft diepere oorzaken

Willemstad. — Met betrekking tot de „Separacion" schreef mr I. C. Debrot in de „Alerta" van 25 Januari een artikel, waarin hij de Arubanen verweet, dat zij ter verwerkelijking van deze „cri de coeur", weinig constructiefs hebben verricht. Hij schreef, c heette ien Aruba klachten heeft, het die klachten — gedocumenteerd — door ertegenwoordigers in de Regering (3) of door haar leden in de Staten (8) overgvoren kan brengen. Tot heden echter was nòch in de Staten, nòch in de vering iets te merken van enige op concrete feiten (niet op het sentiment!) berustende grief van Aruba tegen het deel uitmaken van de Nederlandse Antillen. De voor de hand liggende conclusie moet dan ook zijn: „Of de vertegenwoordigers van Aruba in de hoogste Landsorganen zijn in hun taak te kort geschoten, òf er was niets naar voren te brengen. (Het eerste is natuurlijk uitgesloten......), aldus mr I. C. Debrot in bedoeld „Alerta"-artikel, dat wij reeds uitvoeriger behandelden.

Nu is dit artikel aanleiding geweest tot boze uitlatingen, die de heer Henny Eman loosde in een plaatselijk ochtendblad.

De heer Henny Eman, gevraagd naar zijn wegblijven uit de laatste Statenvergadering, deelde in het ochtendblad mede, dat hij maar weggebleven is, omdat de AVP een beetje boos was op mr I. C. Debrot en dit omdat mr Debrot een stukje in „Alerta" had geschreven over de Arubaanse wens van zelfstandigheid, en — aldus Henny Eman in het ochtendblad — we gaan niet naar Curaçao om op mr Debrot te stemmen" (als vermoedelijke voorzitter der Staten).

Henny Eman ziet in de onlangs door de KVP verzonden brief met betrekking tot een eventueel opzeggen van de steun van deze partij aan de Regering een zeker verband met het feit, dat de AVP niet op de laatste vergadering der Staten is geweest, waarin bedoelde voordracht van het Statenvoorzitterschap werd behandeld.

Hier spreekt Henny Eman doelbewust sophistische drogredenen, die geen enkele journalist — die niet de schijn op zich wil laten een politieke vreemdeling in Jeruzalem te zijn — onvermeld de eeuwigheid mag laten inslippen. Het moge bekend zijn, dat de door de KVP geschreven brief niet is geboren uit bedoelde gang van zaken. En dit niet, omdat:

1. — De KVP deze brief — naar wij bij informatie hebben vernomen — reeds lang in studie had;

2. — de brief niet alleen werd ingegeven door de bij de KVP begrijpelijk heersende teleurstelling over het feit, dat de regeringspartijen, in het bijzonder de AVP en NVP, door wegblijven de obstructiepolitiek van de DP-PPA effectief konden maken.

Wij kunnen hier nl. nog aan toevoegen, dat wij van de zijde van het KVP-bestuur hebben vernomen, dat bedoelde brief absoluut moet worden „los" gezien van bedoelde openbare Statenvergadering. Voorts wijzen wij er op, dat de KVP-brief ook een andere (opmerkelijke) passage bevatte, nl. die, waarin de KVP tot haar spijt moest constateren, dat zij met smart wachtte op de reële uitvoering van het regeringsprogramma, terwijl tekenen van activering van het Regeringsbeleid steeds uitblijven.

In dit licht kunnen wij de opmerking van Henny Eman anders bezien. Ten aanzien van het wegblijven van de AVP-statenleden uit commissie- en openbare vergaderingen, stellen wij ons voor t.g.t. een uitvoerige lijst van dit schromelijk verzuim en gebrek aan (regerings) verantwoordelijkheid te publiceren.

Dat Henny meent ook zonder de KVP een regering in stand te kunnen houden, is op zijn zachtst uitgedrukt, een merkwaardige uitspraak.

Sportvliegtuigen mogen vrij landen

Willemstad. — Naar wij vernemen heeft de Regering, na overleg gepleegd te hebben met de diverse Eilandsbesturen, besloten, het landen van sportvliegtuigen vrij te stellen van landingsgelden. Zoals bekend diende het lid Yrausquin een desbetreffende voorstel in tijdens de behandeling van de begroting. Binnenkort kan het daartoestrekkend landsbesluit tegemoet gezien worden.

VANAVOND JONG COLOMBIA 1 — VEENDAM 1.

Willemstad. — Het CVB-bestuur bericht ons, dat haar voetbalprogramma gewoon doorgaan zal vinden en dat voor vanavond Jong Colombia 1 en Veendam 1 tussen de krijtlijnen zullen treden. De strijd begint om 20.30 uur. De voorwedstrijd gaat tussen Asiento 1 — Uniao Portuges 1 en begint om 19 uur. Beide wedstrijden worden in het Rifstadion gespeeld.

LE FRUIT DEFENDU

Willemstad. — Naar wij vernemen, zál op algemeen verzoek de Franse film „Le Fruit Defendu" morgenavond nogmaals in Roxy draaien. Zover ons bekend, is dit de eerste maal, dat een Europese film zoveel publiek trekt op Curaçao. Wij kunnen liefhebbers van een goed filmproduct een bezoek aan het Roxy-theater morgenavond zeker aanbevelen.

Een andere benaming

Willemstad. — Sinds de inwerking treding van de landsverordening van de 6de October 1930, tot aanwijzing der Gestichten, waar hetzij gevangenisstraf, hetzij hechtenis wordt ondergaan en tot vaststelling der beginselen van het gevangeniswezen hebben de omstandigheden zich, vooral op Aruba, sterk gewijzigd.

De verantwoordelijkheid van degene, belast met de leiding van het huis van Bewaring op Aruba is zeer toegenomen. In dit Huis van Bewaring verblijven o.a. de gestraffen, wier straftijd niet langer is dan 8 maanden, de achtergebleven zeelieden en de verdachten in voorlopige hectenis terwijl er voorts een vrouwenafdeling is en een afdeling voor jeugdige gedetineerden. In verband met het bovenstaande komt het wenselijk voor de zo sterk in belangrijkheid toegenomen funtie van het Hoofd van het Huis van Bewaring op Aruba tot uitdrukking te brengen in de benaming van zijn betrekking. De Regering stelt voor om art. 6, lid 1 van de bewuste landsverordening als volgt te wijzigen.

„Onder de bevelen van een Commissie van Administratie voor elk gesticht wordt de directie van de stafgevangenis en het Huis van Bewaring op het eiland Curaçao door een Directeur en alle administratie betreffende de strafgevangenis en het Huis van Bewaring op het eiland Curaçao door een Administrateur gevoerd. Het beheer van het huis van bewaring op het eiland Aruba wordt door een Hoofd tevens Administrateur en op de overige eilanden door een cipier gevoerd".

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 7 in, 3 uit. Tankschepen 13 in, 10 uit Zeilschepen 3 in, 10 uit Passagiers landend 3 vertr. 6 doorgaand 403.

Hato: Vliegtuigen 12 in 12 uit Passagiers landend 130, vertr. 114 doorgaand. 57.

Middlesex Trader van Cristobal naar Italie, *Tevoit* van Pto Cabello naar Aruba, *South Africa Star* van Pto Cabello, *La Hacienda* van Cristobal, *Noordzee* van zee, *Cotton Bay* van Ciudad Trujillo, *Oberon* van New Orleans.

Hollywood — Billy Wilder en Leland Hayward hebben Charles Lindbergh meer dan èèn millioen dollar betaald voor de filmrechten van de autobiografie van deze luchtvaartpionier, het grootste bedrag ooit aan filmrehcten rechten vvoor en boek betaald.

Washington. — De Amerikaanse luchtmacht heeft bekendgemaakt, dat deze maand de eerste groep straalbommenwerpers van het type B-47, die atoombommen kunnen vervoeren, naar een basis in Frans Marokko zullen worden gezonden.

WAAROM ZO LANG GEWACHT?

Willemstad. — Ongeveer een week nadat J.C.M.M. twee houtpersen miste uit zijn werkplaats, deed hij daarvan aangifte bij de recherche. Het is vreemd, dat wanneer er soms iets vermist wordt, men zolang wacht met aangifte doen. Het bemoeilijkt alleen de recherche in het onderzoek.

DIEFSTAL OPGELOST

Willemstad. — Vorige week meldden wij, dat op Parera, bij D.O.W. een accu gestolen was. De recherche deelde ons nu mede, de dader te hebben opgespoord, waarbij het tevens gelukt, is, de batterij te achterhalen. De dader, een werknemer van genoemde dienst, had de accu verkocht voor een luttel bedrag vergeleken bij de waarde.

HET KON NIET VLUGGER

Willemstad. — Toen buschauffeur O. I. bij de recherche aangifte deed van diefstal van een asbakje, dat gestolen was uit zijn bus en waarin zich ongeveer *f* 20.— bevond, kon hij niet vermoeden dat deze zaak zo vlug zou zijn opgelost. Binnen drie uur namelijk had de rechercheur, belast met het onderzoek, de zaak rond en kon de dader worden gearresteerd. Verdachte wilde nog niet bekennen, doch de recherche heeft sterke aanwijzingen tegen hem.

HET VERKEER

Willemstad Gisteren waren er tien lichte aanrijdingen geregisteerd.

„FILMAVOND CLUB J.P.F.

Willemstad. — Op Donderdag 11 Februari a.s. zal in de J.P.F. Club een filmavond worden gehouden.

Het programma luidt: Kookoo Correspondence School — semikomisch, Championship Form — zwemkunst, Giants of the Sea — Walvissen, Camara Thrills in Wildest Africa, en tot besluit, een Cabaretprogramma (Spaanse versie). aanvang 20.15 uur.

„COTTON BAY" OP CURACAO

Willemstad. — Het eerste schip, de „Cotton Bay", van de nieuw opgerichte vrachtlijn „The Three Bays Line", is vanmorgen op Curaçao aangekomen. Enkele weken schreven wij reeds uitvoerig over deze lijn, welke een vrachtdienst gaat onderhouden in de Caribean.

SURINAME GAAT NIEUWE POSTZEGELS UITGEVEN

Willemstad. — In Suriname is uitgeschreven een prijsvraag voor een serie postzegels. Aangezien er onder de Surinamers op de Antillen mogelijk ook personen zijn, die willen meedingen, maken wij hierbij de gegevens bekend.

afmetingen van de zegels: 28 bij 21,28 mm.
Afmetingen van het ontwerp: 2,5 tot 5 maal de afmetingen der zegels.
opschrift „Suriname" in de boven of onderrand, evenals de waardeaanduiding en het woord „cent" of „ct"
waarden: 15 c; 17,5 c; 30 c; 40 c; 50 c en 60 c
Sluitingsdatum: 28 Februari 1954
Ontwerpen in te zenden aan de Postdirecteur te Paramaribo.

EEN GOED WEEK

Willemstad. — Het Departement van Soc. en Econ. Zaken heeft een vertaling in het Engels van de „landsverordening ter bevordering industrievestiging en hotelbouw 1953" (P.B. 1953 no. 194) het licht doen zien.

De bedoeling is deze vertaling in het buitenland te verspreiden teneinde mogelijke investeerders op de in de Nederlandse Antillen geboden faciliteiten te wijzen.

Hiermede heeft het betrokken departement een uitstekend werk verricht, waarvan wij hopen, dat resultaten niet mogen uitblijven.

Kamer van Koophandel

Bescheiden „glamour hotel" ontbreekt

Willemstad. — Het aantal hotelbedden bleek volgens de van de Vreemdelingendienst verkregen statistische gegevens ook in 1953 aan de vraag te kunnen voldoen. Van de 15.023 personen, die meer dan een etmaal op dit eiland verbleven, logeerden er 7.255 een totaal van 32.265 nachten in de grotere hotels, terwijl de kleinere hotels 4.865 gasten hadden met 19.104 logeernachten. Een totaal van 2.903 personen logeerde 46.599 nachten bij particulieren.

De betrokken bezettingspercentages voor de hotels luiden als volgt:

Grotere hotels (310 bedden) 28.52% (vorig jaar 23.95%).

Kleinere hotels (220 bedden) 23.79% (vorig jaar 24.90%).

Het aantal bedden in de hotels van Curaçao is in werkelijkheid groter, doch dit aantal is kleiner aangenomen in verband met het feit, dat overnachtingen van personen, die binnen 24 uur het eiland verlaten niet in bovengemelde statistiekcijfers opgenomen zijn, terwijl verschillende hotels ook vaste pensiongasten hebben.

Hotel noodzakelijk

Een nieuw modern hotel zal in een dringende behoefte van dit eiland voorzien. Willen wij van het steeds toenemend Caraïbisch toeristenverkeer meer vruchten plukken, dan is de bouw van een ook slechts bescheiden „glamour" hotel gebiedend. Meer en meer maken toeristen gebruik van het vliegtuigverkeer om vreemde landen te bezoeken en deze categorie mensen eisen moderne accomodaties. Het is mij bekend, dat het Bestuurscollege van dit eiland plannen in de maak heeft voor de bouw van een modern hotel in het Waterfort, dat door de daarin gelegerde militairen zal worden verlaten, indien elders een nieuw administratiegebouw voor hen wordt opgetrokken en verder ander onderdak voor de manschappen, die schildwachtdiensten in het fort Amsterdam verrichten, wordt verstrekt.

De zg. „tax-holiday" verordening, geeft aan nieuwe hotels, welker bouw en eerste inrichting op Curaçao een investering van tenminste *f* 500.000,— vergt, vrijstelling van grond-, gebruiks-, inkomsten- of winstbelasting voor een tijdvak van tenminste tien en ten hoogste elf jaren. Voorts wordt ook vrijstelling gegeven van invoerrechten op materialen en goederen ten behoeve van de bouw en eerste inrichting van de bedrijfspanden bestemd voor de uitoefening van het bedrijf.

Zonder twijfel zal deze verordening de financiering van een modern hotel voor dit eiland helpen vergemakkelijken.

Hotel Avila

De beheerder/eigenaar van het Avila Hotel ging ook in het afgelopen jaar door met de verfraaiing en verbetering van zijn hotel.

Piscaderabaai Club

Het nieuwe paviljoen met 12 tweepersoonskamers in de Piscaderabaai Club, waarvan 6 met luchtkoeling, kwam een paar maanden geleden gereed en werd direct ingebruik genomen. De meeste moderne hotelkamers van deze Club zijn practisch het gehele jaar door bezet, een aanwijzing, dat er steeds klanten zijn voor goede accomodaties. Aanvankelijk was het de bedoeling een paar oude houten paviljoens na de ingebruikneming van het nieuwe paviljoen buiten gebruik te stellen, doch er werd intussen een contract met de K.L.M. afgesloten voor het onderbrengen van de bemanningen der Europa-vliegtuigen, waarvoor deze paviljoens thans worden gebruikt.

Park Hotel

De management van het Park Hotel ging in andere handen over, nadat de vroegere manager/eigenaar het hotel aan een locale groep personen verhuurde, die eveneens de gehele inventaris overnam. Ook in dit hotel kwamen verschillende verbeteringen tot stand, terwijl ook een aantal kamers van een luchtkoelingsapparaat werden aangebracht.

Hotel Bellevue

Het Eilandgouvernement van Curaçao verhuurde de Pasanggrahan op Parera aan de vroegere manager van het Strand Hotel op Aruba en zag dus af van eigen exploitatie. De gebouwen werden in goede orde gebracht en gedeeltelijk van nieuwe meubels voorzien. Ook in dit hotel, dat thans de naam „Bellevue" draagt, werd in verschillende kamers een luchtkoelingsapparaat aangebracht.

Toerisme

Het passagiersverkeer was in 1953 als volgt:

Per schip aangekomen 6.860 (v.j. 7.272); vertrokken 6.863 (v.j. 7.529) en doorgaand 84.382 (v.j. 74.897).

Per vliegtuig aangekomen 42.628 (v.j. 42.319); vertrokken 43.103 (v.j. 41.445) en doorgaand 23.358 (v.j. 23.083).

Het aantal „doorgaande" passagiers, dat hier per schip arriveerde, kan als volgt in nationaliteiten worden gesplist: Venezolanen 3.937 (v.j. 3.861); Noordamerikanen 25.711 (v.j. 15.478); Britten 19.596 (v.j. 22.088); Nederlanders 4.032 (v.j. 8.377); Zuid- en Middenamerikanen, Canadezen 6.951 (v.j. 5.503); andere Europeanen 22.880 (v.j. 17.834); rest 970 (v.j. 864); Totaal 84.087 (v.j. 74.005).

Het verschil met het bovengenoemde cijfer onder „Doorgaand", t.w. 295 personen, ligt in het feit, dat verlofgangers, Ned. Antillianen en Nederlandse militairen, die naar een der andere eilanden van de Nederlandse Antillen via Curaçao doorreizen, niet in de gesplitste cijfers naar nationaliteit zijn opgenomen.

Uit bovenstaande cijfers kan voorts worden opgemerkt, dat vooral de groepen, die economisch het meest belangrijk zijn voor de Curaçaose handel, t.w. de Venezolanen en de Noordamerikanen, toegenomen zijn, de Amerikanen met 10.233 personen. Dit verschil moet rgotendeels worden toegeschreven aan het grotere aantal toeristenschepen, dat ons eiland in 1953 heeft aangelopen.

In 1952 bedroegen deze aanlopen 17 en hadden deze schepen 8.130 toeristen aan boord. In 1953 was het aantal aanlopen 36 en het aantal toeristen aan boord 16.434 of meer dan het dubbele aantal als in 1952.

School-uit-plastic zonder geur van gum en ingekerfde banken

Edinburgh. — Binnenkort zal in Edinburgh begonnen worden met de bouw van een school, die geheel uit plastic zal bestaan. Verwacht wordt dat het project in bijzonder korte tijd zal zijn voltooid en bovendien aanmerkelijk minder zal kosten dan een gewone school van baksteen.

Een lezer van de Times heeft met enige weemoed op dit nieuws gereageerd. „Ongetwijfeld", zo schrijft hij, „is deze plastic school de meest hygiënische ter wereld, en bovendien in economisch en bouwkundig opzicht een unicum, maar toch beklaag ik de kinderen, die straks de anti-septische lokalen zullen bevolken. Zij zullen nooit herinneringen hebben aan de doordringende geur van potlood en vlakgum, die in mijn oude school hing, want ongetwijfeld is de nieuwe plastic school volmaakt geventileerd. Zij zullen nooit een zakmes nodig hebben om hun bank naar eigen smaak te verfraaien, want zo prettig het is, in hout te kerven, zo ontmoedigend is de bewerking van plastic. Deze school in Edinburgh krijgt nooit een eigen gezicht want plastic blijft altijd glimmend nieuw: een onverslijtbaar materiaal. Ik beklaag de toekomstige schooljeugde, omdat deze als zij volwassen is, zich slechts het zoemen van de air-conditioning zal kunnen herinneren. En dan vrees ik, dat deze plastic school nog slechts het begin is. Straks verdwijnen ook de leraren en onderwijzers, wier plaats zal worden ingenomen door vernuftige herhaalmachines van moeilijke woorden en robots om de vreemde steden aan te wijzen op de landkaart. Een foto-electrische cel registreert de opgestoken vinger en radar-ogen zien toe, dat niemand wederrechtelijk uit de bank komt."

WEERBERICHT

Max. tem 30.2C (86.4F) Min. 22.5 C (72.5 F) Gem. 25.7C (78.3 F).

Max. wind 15 Min. 2 Gem. 9 knopen Vochtigheid 75%. Neerslag geen. Helder 8, Licht bew. 2, Bewolkt 8, en Zw bew. 6 uren.

VERS VAN DE PERS

C. R. van Tubbergen. — De Nijl stroomt naar het Noorden. Uitgave: A. Roelofs van Goor — Meppel.

In het boekwerk „De Nijl stroomt langs het Noorden" wordt het epos verhaald van Livingstone's laatste reis naar de donkere binnenlanden van Afrika. Hij bekoopt deze reis met de dood, maar zijn geest als onvermoeibare strijder voor de rechten van de mens, deze grootste figuur, zijn blijven voortleven.

Het is de grote verdienste van de auteur van Tubbergen, dat hij dit heldenleven voor de oudere jongens zo boeiend heeft weten weer te geven, dat men gerust dit boek ook kan voorhouden aan de ouderen van leeftijd.

Want dit boek geeft een onopgesmukt trouw en nauwkeurig relaas van de geheimen, die zich in Afrika afspelen het beschrijft met menselijke toon de invloed van de ellende van een beestachtige slavenhandel.

Livingstone's moed en opofferingsgezindheid spreken een duidelijke taal en boeien de lezer. Zwaar is de strijd van de goedwillende (wetenschap) blanken om destijds in Afrika „goodwill" te kweken. Het is Livingstone's grootste verdienste geweest voor Afrika, dat na zijn dood eindelijk de slavenhandel werd afgeschaft. De handel in het zwarte ivoor was ten einde er brandden geen dorpen meer, de angst en ontzetting voor de knallende geweren is met het Arabisch krijgsgeschreeuw verstomd.

Onnodig te zeggen, dat deze Roelofs van Goor Uitgave uitblinkt door een weldadige typografische verzorging, enkele tekeningen ontbreken niet.

Een uitstekende uitgave, die representatief te noemen is voor het hoge kunnen van de Nederlandse uitgeverij

De Heer en Mevrouw
R. D. de S. ARENDS-ZEPPENFELDT
hebben de eer kennis te geven van
het voorgenomen huwelijk van
hun dochter
ILSE
met de Heer
FEDERICO WINKEL

Mevrouw de Weduwe
AURA E. WINKEL
heeft de eer kennis te geven van
het voorgenomen huwelijk van
haar zoon
FREDDY
met Mejuffrouw
ILSE MARIE ARENDS

waarvan de voltrekking zal plaats hebben op Maandag 22 Februari 1954.
Huwelijksinzegening in de H. Familiekerk om 7 p.m.
RECEPTIE: C.S.C. SCHARLOO 8.30 - 10.30 P.M.
Gelieve deze kennisgeving als persoonlijke uitnodiging te beschouwen.

Heden ontving ik het droevig bericht van het plotseling overlijden van mijn innig geliefde moeder
Mevrouw J. van SPAENDONCK-BORZO
in de leeftijd van 64 jaren.
JOKE VAN SPAENDONCK
Curaçao, 9 Februari 1954.
Tilburg
Spoorlaan 110.

DE HEER EN MEVROUW J. M. J. ELLIS-BARTELS
en
DE HEER K. VAN SPAENDONCK
maken hierdoor bekend, dat wegens rouw de plechtigheden ter gelegenheid van het huwelijk van den Heer Mr. JAN W. ELLIS en Mej. J. VAN SPAENDONCK waartoe vrienden en kennissen reeds werden uitgenodigd, geen doorgang zullen vinden.
Curaçao, 10 Februari 1954.

„In 't kantientje" te Gent

KLAVERJASSERS WILLEN RECORD VESTIGEN

Brussel. — De recordverbeteringswoede, die thans door het Vlaamse land waar, heeft zich ook uitgebreid tot de kaarspelers. Vier klaverjassers zullen namelyk „In 't Kantientje" te Gent trachten 50 uur zonder onderbreking hun kaartje te leggen. Hun recordpoging geschiedt in aanwezigheid van een dokter en een deurwaarder. Talrijke vrienden zullen de vier lustige kaarters van achter een pot geuzenbier moed komen inspreken.

In tussen heeft Gustaaf Mareels uit Wetteren het record uithoudingsvermogen slagwerk gebroken door aan een stuk gedurende 58 uur en 7 minuten op trommels, bekkens, triangels etc. te slaan. Het oude record stond op naam van de heer Bakeland uit Gent met 52 uur. Het blijkt, dat de omwoners van „De Sportkring" te Wetteren, waar dit merkwaardig record werd gevestigd, zo ingenomen waren met het resultaat van hun stadgenoot, dat zij de klacht wegens burengerucht hebben ingetrokken.

Paedagogisch stempeltje

Hamburg. — De Hamburgse Posterijen drukken op het ogenblik een stempel met het volgende rijmpje op de poststukken af:

Kritik am Staate steht dir zu
Doch denk daran, der Staat bist Du!
(Critiek op de staat staat u vrij,
Maar denk eraan, de staat zijt gij).

Ook zonder colbertjasje

New York. — Een afgevaardigde heeft in het Parlement van de Staat New York een wetsontwerp ingediend, dat restaurants zal verbieden, bediening te weigeren aan mannen zonder colbertjasje.

Hij noemde het een „Middeleeuws gebruik" om „mannen die op warme Zomerdagen geen jasje over hun overhemd kunnen velen" uit restaurants te weren.

Brief van de Bovenwinden

Toerisme biedt St. Maarten alle kansen

(Speciale ACJV correspondentie)

Aan het slot van onze eerste brief over Sint Maarten lieten wij reeds de touristische mogelijkheden van dit grootste eiland der Bovenwinden doorschemeren en beloofden wij daarop nog nader te zullen terugkomen. Een belofte, die wij, nu ook de kennismaking met de zustereilanden Saba en St Eustatius is voltooid, eens te liever inlossen, omdat een terugblik op het geheel bij ons de mening sterkt, dat juist Sint Maarten de aangewezen plaats is voor het stichten van een touristenindustrie, met een redelijke kans van slagen. Bovendien zijn wij er van overtuigd, dat er voor het gehele gebied der Bovenwinden alleen langs deze weg een mogelijkheid is tot efficiënte bestrijding van de nu al-overheersende armlastigheid.

Sint Maarten dan — zulks schreven wij reeds — is een wonderlijk eiland, dat door moeder natuur werd bevoorrecht met een meesterlijke combinatie van diepblauwe baaien, groene weiden, dicht begroeide heuvels en over het algemeen vruchtbaar tot zeer vruchtbare grond. In vergelijking met Saba, waar de tijd een eeuw heeft stil gestaan en met St Eustatius, waar men zich vastklampt aan een glorie, die reeds lang heeft opgehouden te bestaan, kent het een civilisatie, die wel primitief, maar zeker „up to date" is. Oorzaak daarvan is de meest centrale ligging in de eilandenketen boven de wind, alsmede de, relatief bezien, redelijke verbindingen, die het eiland heeft.

Landbouw en veeteelt mogelijkheden heeft het eiland in overvloed, doch zij worden nagenoeg niet benut, omdat de meeste gezinnen nu eenmaal onderhouden worden door familieleden op de „rijke" Benedenwinden, een negatief bestaan, dat onmogelijk tot het einde der dagen zal kunnen voortduren. Doch met dat laatste weigert men categorisch rekening te houden en eigenlijk kan men er de Bovenwinders zelf weinig verwijten over voor de voeten werpen. Mede door de meest onbegrijpelijke, en ook al negatieve, politieke beïnvloeding wordt iedere vorm van initiatief bij voorbaat reeds de kop ingedrukt en, naar wel uit alles blijkt, op instigatie van Bovenwinders, die daar alleen nog maar hun belangen hebben, doch er niet meer wonen.

Zo schijnt het ook te zijn met de oprichting van een touristenindustrie. De hotelplannen, die de Aruba Bouw Mij medio 1953 koesterde, zijn inmiddels op niets uitgelopen. Dit niet doorgaan is eeuwig zonde, omdat het het begin had kunnen zijn van een nieuwe industrie, die voor grote uitbreiding vatbaar is.

Alle mogelijkheden

In Amerika genieten de Bovenwinden een zekere reputatie. Dat mochten wij vernemen van een Amerikaans tourist, die toevallig tijdens het bezoek van de Gouverneur naar Sint Maarten kwam, daarmede een wens van jaren in vervulling brengend. Hoe abrupt was het einde van die vervulling, toen het toch kleine gezelschap van Z.E. alle logeerruimte bleek ingenomen te hebben, waardoor de tourist gedwongen was direct door te reizen en waarmede St Maarten ongetwijfeld voor hem veel van haar charme had ingeboet. Wil men een reputatie, die men bezit, handhaven, dan mogen deze dingen niet voorkomen, omdat als er één industrie is, die op recommendatie leven moet, dat de touristenindustrie is. Het moet zo zijn, dat men aan de bestaande reputatie blijft bouwen en juist daartie biedt Sint Maarten alle mogelijkheden.

Men kan zich op dit eiland, dat de mogelijkheid bezit tot een goede vlieghaven, hotels voorstellen zoals in het nog steeds groeiend touristenoord van de laatste jaren, St Thomas. Op ieder terrein kan men de tourist bieden wat hij wenst. Witte stranden waar de palmen wuiven; baaien met zacht glooiende bodem en waarin het zwemmen een genot is; een heerlijk klimaat, dat wandelingen in het lage heuvelland tot gebeurtenissen maakt, die men niet licht zal vergeten; sappige weiden in de dalen en tegen de heuvels, waar men de mooiste golflinks zou kunnen aanleggen; tochten te paard (het eiland bezit in de heer L. Scott een paardenfokker, die reeds over een aantal prachtige dieren beschikt, hetgeen het begin zou kunnen zijn van een manege); zeilhavens en al wat dies meer zij. Er is geen zijde van het tourisme, of dit eiland biedt er ruimschoots de mogelijkheden toe. Het wacht slechts op de man (en wij geloven, dat men dit moet lezen als „de Amerikaan") die de eerste stap zal durven zetten. Heeft men zo'n man gevonden, berust de ontwikkeling van diens plannen in kundige handen en wordt zij gesteund door een politiek van begrip en coöperatie, dan twijfelen wij er niet aan of Sint Maarten zal dezelfde weg kunnen gaan als Sint Thomas.

En is het dan zo dat men vanuit Sint Maarten de tourist uitstapjes per speedboot, of eventueel per klein vliegtuig naar Saba en St Eustatius kan aanbieden, dan zal het gehele eilandgebied der Bovenwinden met deze industrie gebaat zijn.

Het duurt jaren

Wij realiseren ons zeker, dat dit een proces is, dat jaren zal vergen, evenzeer als wij zelf begrijpen, dat in de fantasie grootser plannen worden gevormd dan in werkelijkheid direct mogelijk zijn. Maar dat neemt niet weg, dat wij er van overtuigd zijn, dat alleen in de touristenindustrie kansen liggen voor deze eilanden: dat geld, dat daarin zal worden geïnvesteerd, nimmer verloren geld zal zijn, mits het op de juiste wijze wordt besteed. Op ieder ander gebied geloven wij niet in een tot resultaten leidende actie.

Ook niet in de landbouw en veeteelt, hoevele de mogelijkheden daartoe ook zijn. De bevolking is er niet rijp meer voor. Een andere zaak is, dat een florerende touristenindustrie haar dat wel weer zou kunnen maken, omdat zulke hotels vlees, groenten en fruit het goedkoopst kunnen betrekken uit eigen land. Op die wijze zou het een met het ander kunnen meegroeien, uit boven de armlastigheid van nu en uit boven de touristenrijkdom van Aruba en Curaçao. Ook van dat laatste zijn wij overtuigd. En in dat opzicht zou het ook wel eens goed zijn als er door onze eilanden „beneden de wind" wat meer aandacht werd besteed aan de drie armlastigen daar boven Zij verdienen het ten volle.

Londen. — De president van de British Overseas Airways heeft meegedeeld, dat zijn maatschappij over vier jaar passagiersvliegtuigen zal gebruiken, die in staat zijn tachtig passagiers met een snelheid van 650 km per uur zonder tussenlanding over een afstand van 8.000 meter te vervoeren.

ARUBA

R.C.A. kiest ereleden

Ds. G.J. Eybers; Dr. H.G. Bar en M. Oduber als ere-leden gekozen.

O'stad. — De gisteravond in het RCA sportcentrum gehouden Algemene Ledenvergadering van de Arubaanse sportvereniging R.C.A. werd nadat de routine stukken waren afgewerkt de volgende personen tot Ere-leden van de vereniging gekozen.

Ds. G.J. Eybers, die momenteel op Aruba verblijft; Dr. H.G. Bar de oud-voorzitter van de vereniging die het vorige jaar om gezondheidsredenen naar Nederland moest terugkeren en M. Oduber die reeds vele jaren veel werk voor de vereniging heeft verzet.

Bij het verkiezen van Ere-lid van de vereniging van de Eerwaarde Dominé Eybers willen wij hier even in het kort memomeren dat deze de pionier is geweest van de beoefening van het voetbalspel op Aruba. Toen Dominé Eybers in de jaren 1908 tot 1917 predikant was van de Protestantse Gemeente toonde hij veel belangstelling te hebben voor de jeugd en wel in het bijzonder naast de Geestelijke de lichamelijke opvoeding van deze jeugd. Hij liet voetballen en voetbalschoenen komen en voerde zo het voetbalspel op het eiland in. Er werd een voetbalvereniging opgericht en het A.V.V. ontstond. Onderlinge wedstrijden werden georganiseerd en een voetbalveld werd door de leden aangelegd. In deze tijd werd de grondslag gelegd voor de verdere sportbeoefening op Aruba. Dominé Eybers met wie wij het genoegen hadden een kort onderhoud te hebben tijdens de voetbalwedstrijd ter gelegenheid van het Pova tournooi in het Wilhelminastadion bleek nog steeds een echte liefhebber van het voetbalspel te zijn. Hij toonde voldoening te hebben over de grote vorderingen welke de sport op Aruba gemaakt heeft. Tijdens de wedstrijd van het Arubaanse elftal tegen Wacker was Ds. Eybers weer aanwezig. En zo werd dan gisteravond deze pionier van het voetbalspel op Aruba door de Arubaanse Sportvereniging R.C.A. juist met het 20 jarig jubileum van deze vereniging tot Ere-lid gekozen.

Nadat nog verschillende belangrijke plannen voor het komende jaar besproken waren kwam het einde van deze vergadering.

SCHEEPVAART ARUBA

Santa Monica van New York naar La Guaira.

ARUBA, ZOALS HET WAS EN ZOALS HET WERD

Oranjestad. — Hedenmorgen werd de Gezaghebber door de heren dr. Johan Hartog en D.J. de Wit aangeboden een exemplaar van het boek: Aruba, zoals het werd. Het exemplaar was in leer gebonden en met goud op snee. Het is een fors boek.

JEUGDIGE DIEVEN GEPAKT

Oranjestad. — Enige tijd geleden maakten wij melding dat dieven van een betrekkelijk nieuwe auto, die al enige tijd in een garage stond, alle wielen, de accu e.d. hadden weggehaald. Al die weken lang was de recherche aan het speuren en zij zag gisteravond een auto, waarvan de witte zijvlakken naar binnen waren gekeerd. Bij contrôle bleken het de banden van de geplunderde auto te zijn. In verband hiermede zijn zes jongelieden aangehouden, die na een streng verhoor hebben bekend. Een woord van lof voor de recherche is hier zeker op zijn plaats.

BEZINT VOOR GE BEGINT

Oranjestad. — Dit gezegde had de jongeman ter harte moeten nemen, toen hij op de Lago zijn „katje" had gehaald en zich in Oranjestad is gaan bedrinken. Hij had zich tussen de boompjes voor de R.K. kerk te slapen gelegd, toen de politie hem wakker maakte en naar huis stuurde. Op dat moment kwam hij tot de ontdekking dat hem ƒ 135.— ontstolen was. Het gelukte de recherche hedenmorgen twee mannen aan te houden, die bekenden de jongeman bestolen te hebben. Er is nog maar een deel van het geld terecht.

BURGELIJKE STAND

Oranjestad. — *Geboren*: op 25 Jan. zoon van H. Bridgewaten en S. Laviest, dochter van W. Paesch en C. Henricus, dochter van S. Clark; 26 Jan. dochter van F. Wever en S. Bukont, dochter van A. Vrolijk en F. Croes, zoon van G. Giel en F. Tromp, dochter vvan G. Dosset, docchter van M. Figareo en E. Kelly; 28 Jan dochter van E. Tromp en M. Tromp, zoon van P. Raphaela en B. Francisca; 29 Jan zoon van N. Tromp en E. Perez.

Getrouwd: op 26 Jan. A. Kock en I Geerman; 27 Jan. J. Eeveron en E Brete; 28 Jan N, Figarao en F. Figaroa M.A. Nestor-Hubert en E.N.E. Parotte G. N. Gibbs en A. L. Freedom A Koolman en M.M. Schwengle, S. Boekhonner en C. Willer; 30 Jan. D. Marguez en L. M. Martins, W. E. Arrindell en S. I. Mardenborough.

Overleden: op A. Croes (vrouw) 28 Jan M. Geerman (vrouw).

Parijs. — Het personeel van de weerkundige dienst van de Parijse vliegvelden Le Bourget en Orly is voor onbepaalde tijd in staking gegaan. Het eist loonsverhoging. Het luchtverkeer ondervindt vertraging, echter meer door slecht weer dan door de staking der weerkundigen.

Seoel. — Het hoofd van de Zuid-Koreaanse politie heeft verklaard dat sedert het bestand door Noord-Korea een groot aantal goed geoefende en goed uitgeruste spionnen naar het Zuiden zijn gezonden. Er zijn er inmiddels reeds veertig aangehouden.

Dusseldorf. — In Duitsland is men er in geslaagd bier te maken, dat zonder gevaar gedronken kan worden door suikerzieken. Van dit bier is een aantal vaten naar Engeland gezonden „ter keuring" door suikerzieken.

Drooggelegde zee dwingt vissers elders hun netten uit te werpen

Urk. — De burgemeester van Urk heeft bekend laten maken, dat er voor Urker vissers gelegenheid bestaat te emigreren naar de Verenigde Staten De burgemeester heeft besprekingen gevoerd met het Consulaat-Generaal der Verenigde Staten en andere autoriteiten over de mogelijkheid tot immigratie van vissers. Een rederij in Pensacola (Florida) is genegen Urker vissers in dienst te nemen.

Deze rederij oefent de visserij uit met acht schepen; het visserij-gebied ligt in de Golf van Mexico, ongeveer 700 mijlen van Pensacola verwijderd. Aanvankelijk zijn de verdiensten van een gewoon matroos ongeveer NAf 300 in de maand, maar hogere besommingen zijn mogelijk.

Het is de bedoeling van de burgemeester drie flinke IJselmeervissers naar Amerika te doen uitzenden, om eerst de visserij te beoefenen en zich op de hoogte van de levensomstandigheden in Pensacola te stellen. Na enige maanden kunnen deze vissers naar Nederland terugkeren om verslag uit te brengen van hun bevindingen. Daarvan zal het afhangen of er meer genegen zijn naar Amerika te vertrekken.

Dit jaar zal het aantal vergunningen voor de visserij op het IJselmeer sterk worden ingekrompen, waardoor een groot aantal Urker IJselmeervissers werkloos wordt. Er zijn reeds verscheidene plannen in bespreking om voor deze groep vissers ander werk te zoeken.

Een gedeelte zal waarschijnlijk naar de Noordzeevisserij overgaan, maar deze mogelijkheid is niet voor iedereen aanwezig, aangezien voor een modern visserijbedrijf meer dan een ton nodig is. Misschien zal emigratie naar de Golf van Mexico voor een gedeelte der IJselmeervissers een oplossing betekenen voor de moeilijkheden.

De gegadigden kunnen zich aanmelden ten stadhuize. De kosten voor uitzending komen ten laste van een Amerikaans Fonds.

Enige tijd geleden heeft een Perzische rederij het verzoek gericht tot de burgemeester drie volledige bemande Urker kotters te zenden. Deze zouden dan naar de Perzische Golf vervoerd worden, om daar als instructie-vaartuigen voor de visserij dienst te doen. Vandaar zouden de vissers dan weer naar Urk kunnen terugkeren doch zonder schepen.

Deze plannen zijn echter nog niet verder uitgewerkt.

Madrid. — Generaal Franco heeft een delegatie van Spaans-Marokkaanse leiders ontvangen, die hun trouw aan Spanje opnieuw kwam bevestigen en het Spaanse staatshoofd de gouden medaille van de stad Tetuán overhandigen. De delegatie herhaalde „de trouw en steun aan Spanje", welke op 21 Januari jl. te Tetuán bij proclamatie werden afgekondigd.

Londen. — De directeur van een school te Bexhill in het Engelse graafschap Sussex gaat het ministerie van luchtvaart schadevergoeding vragen, omdat de „geluidsknal" waarmede het doorbreken van de geluidsmuur door een straaljager gepaard ging, de muur om het schoolterrein heeft doen scheuren, aldus bericht de „Times".

Canberra. — De Australische Minister voor Immigratie, Harold Holt, heeft verklaard, dat de immigratie uit Europa in de volgende jaren meer bepaald zal worden door het aantal geschikte emigranten, die men zal kunnen aantrekken dan door de capaciteit van Australië om immigranten op te nemen.

Beursberichten

NEW YORKSE EFFECTENBEURS

New York. — De belangstelling voor de N.Y.-Effectenbeurs nam gisteren af en aanvankelijk waren de koersverschillen fractioneel. Bij het verdere verloop was de stemming voor de geselecteerde industriële fondsen iets vaster en de markt sloot onregelmatig lager met fractionele koersverschillen.

Aantal verhandelde fondsen 1170; hoger 452; lager 377; onveranderd 341; aandelenomzet 1.880.000; obligatie-omzet $ 5.260.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	160 7/8
Anaconda	32 3/8
Bethlehem Steel	54 7/8
Dupont de Nemours	109 7/8
General Electric	93
General Motors	62 7/8
Int. Tel. and Tel.	15 3/4
Shell Oil	87 3/4
Standard Oil of New Jersey	78 3/8
U.S. Steel	41 1/4

Weer aardschokken in Guatemala

Guatemala Stad. — Tussen Maandag en Dinsdag zijn alhier honderd aardschokken geregistreerd waarvan het epicentrum schijnt te zijn in het gebied van Amatitlan, 20 kilometer van de stad. Er zijn geen slachtoffers, doch de bewoners van dit gebied verlieten hun woningen, daar zij sterkere schokken vreesden.

Brief van de Bovenwinden

Statius op weg naar ondergang?

(Speciale A.C.J.V.-correspondentie)

Wie een bezoek aan de Bovenwinden voorbereidt en daarbij uitgaat van het principe dat de laatste indrukken de beste dienen te zijn, wil men een gunstige herinnering voor jaren bezitten, doet er goed aan eerst zijn schreden naar St. Eustatius te richten en daarna het lot te laten beslissen over Saba en Sint Maarten.

Wat de adspirant-bezoeker beslist niet moet doen is Statius als laatste eiland bezoeken, omdat hij dan zijn doel bij voorbaat reeds voorbij schiet. En dit moge een oordeel zijn dat men na een verblijf van twee dagen cru kan noemen, het is niettemin juist en aan de hand van direct opvallende feiten voor iedere buitenstaander, die Statius bezoekt direct te bewijzen.

Statius heeft zwaar geleden van de droogte. De natuur is na 8 maanden watergebrek waarschijnlijk voor twee, misschien wel voor meer jaren uit haar balans. Reeds van verre biedt het eiland een dorre aanblik, zanderig en met de dood rondwarend in nagenoeg iedere vorm van vegetatie.

Omdat de natuur, de enige bron van inkomsten is voor de bevolking, leeft deze in de grootste armoede, ook wanneer men vergelijkingen trekt met de armlastigheid van de zustereilanden. Na het welhaast ongelimiteerde natuurschoon op Saba en Sint Maarten valt dit alles eens te meer op, doch aangezien dit aan de andere kant ook slechts een kwestie van tijd is, moge het nog geen aanleiding vormen tot een uitspraak als hierboven, hoogstens als entourage daarvan.

De voornaamste reden die daaraan ten grondslag ligt is wel het feit, dat de bevolking van Statius zo geheel anders is dan op de nabuur-eilanden van de Ned. Antillen, althans zo geheel anders reageert of gedwongen wordt anders te reageren. In de eerste plaats mist zij opvallend de hartelijkheid, die bijv. noodzakelijk is voor een gastvrij touristenonthaal. Men is er stug en minder openhartig, de goeden niet te na gesproken. Ook hier weer een volledig verschil met de bevolking van Saba en Sint Maarten, die juist tegenovergesteld is, alhoewel ook de Sint Maartenaar een zekere stugheid niet ontzegd kan worden. Doch deze is sneller te doorbreken door de buitenstaander en opvallend anders gefundeerd.

Op Statius is alles nagenoeg terug te voeren tot een raciaal element, beïnvloeding van het naburige St. Kitts, dat er om bekend staat niet de rust en het evenwicht te kennen van de hoger gelegen eilanden. Ook op Statius vindt men dit terug, hetgeen in de geschiedenis reeds enkele malen bewezen is.

Het politieke element speelt in deze innerlijke onrust en het snel opgezweept zijn een grote, zo niet de grootste rol. Een handig leider en goed demagoog heeft op dit eiland een veel groter kans dan op de andere twee eilanden en ook dat accentueert het nationalistische gevoel.

Was op de andere eilanden juist een zekere berusting te constateren, een begrip dat alles wat men op dit moment bezit, onder deze omstandigheden van armoede het beste is, misschien al wel te veel, omdat men niet in staat is binnen afzienbare tijd een welvaartsbron te creëren, die de armlastigheid kan overwinnen of zelfs maar nivelleren, op Statius is het juist andersom. Als armste eiland laat men zich er opzwepen, wordt men bij wijze van spreken in een gareel gedwongen, dat zo volkomen onlogisch is onder de gegeven omstandigheden.

Onbegrijpelijk en tragisch tegelijk als men dit alles ziet tegen de achtergrond van vergane glorie. Betrekkelijk kort geleden nog een millioenenoord, waar tienduizenden een, zij het illegaal vorworven, rijk leven konden leiden. Het zijn de ruïnes van de talrijke pakhuizen die deze vergane glorie wel het beste illustreren. Armoede en verval en 900 mensen, die daaronder een bestaan moeten vinden, opgezweept en indien dit voortduurt zoals nu, op weg naar een zekere ondergang. Het zijn de geringe rechtszekerheid, de onverantwoorde, door sentiment en ressentiment gevoerde politiek en het masker waarachter deze wordt gevoerd, die de grondslag vormden voor dit pessimistisch verhaal. Wij hopen er in een volgende brief nader op terug te komen. Nu kunnen wij volstaan met de opmerking St. Eustatius is arm, maar niet door de droogte alleen.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:

Kantoor open 0.5.30 — 01.30 tel. 2307
J. N. F. Jung 01.30 — 05.30 tel. 3209

Personeel afdeling.

Van Maandag 8 Feb. 12.00 t.m. Zat. 13 Feb. 12.00 S.H. Tiesma, Troepiaalweg 19, J.D. tel. 4445
B.g.g. nadere inl. tel. 2400

Materialen Afdeling:

M. Plaisier, Boschweg No. 14 J.D. tel 4325

C. S. M.

Rederij:

F.R. v. Rosevelt tel. 2540

Scheepsagentschap:

08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
18.00 — 19.00 W. Punt tel. 2269
23.00 — 08.00

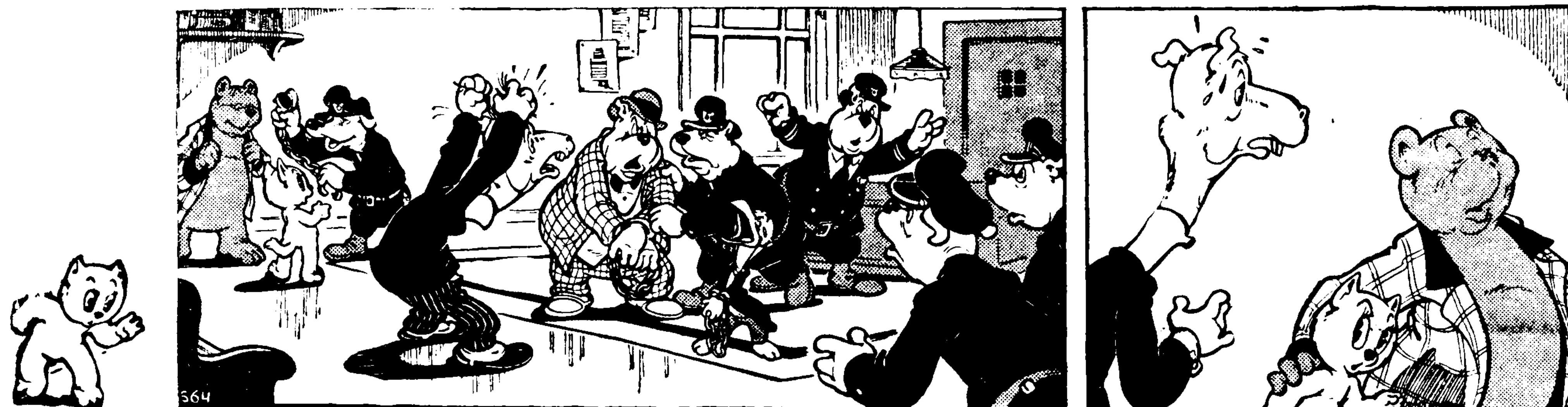
Dok Afdeling:

Van 16.30 — 1.00 tel. 2276; van 1.00 — 7.30 J. Marcussen tel. 2245

THEATER ASIENTO.
Filmliga

1683

Tom Poes en de Partenspeler

1564 — Nu was er niets meer aan te doen. Noch Partenspeler met zijn geslepen uitvluchtjes noch Super met zijn grof gescheld kon de kiekjes van heer Bommel wegpraten.

„Dit lijkt me een overtuigend bewijs!" zei de commissaris, die persoonlijk het boeien van de schurken leidde. „Ik heb nog zelden iemand zo sprekend op een foto zien staan als dit zaakwaarnemertje. En het slaan met de ploertendoder is héél mooi overgekomen. Een knap stukje vakwerk, dat moet gezegd worden! Men kan zien, dat fotograferen toch ook kunst kan zijn!"

„Ja, ja!" zei heer Ollie uit de hoogte. „U kunt nu gemakkelijk praten, commissaris! Het moeilijke werk is voor u gedaan terwijl u uw plicht verzaakte en een paar boeven de hand boven het hoofd hield, als u begrijpt, wat ik bedoel!"

„Ahum!" begon de politiechef, doch hij werd in de rede gevallen door de heer Zielknijper de voorzitter van de voogdijraad. Deze had zich reeds enige tijd, onder smartelijk gemompel, de haren uit het hoofd staan rukken, doch nu werd het hem te veel.

„Wat nu?" kreet hij. „Wat moet er nu van mij worden? Wat moet er terecht komen van het pleegvader-wezen in deze stad? Wat moet er geburen met de arme voogdijraad-jeugd, nu de heer Super er niet meer is? En wat zullen de kranten er over schrijven? Wat zal men zeggen?"

„Niet veel bijzonders!" zei heer Bommel, die zich met Tom Poes een weg naar de uitgang baande. „Kranten schrijven nu eenmaal niet graag over het pleegvader-wezen. En er is een Bommel nodig om de vinger op de misstanden te leggen, dat is bekend, wat jij, Tom Poes?"

„Misschien heeft hij gelijk!" mompelde Zielknijper, hem nakijkend. „Er is dan nog hoop voor mij — want geen weldenkend iemand zal deze dikke windbuil ernstig nemen!"

AGENDA

WEST-END
„Los Vengadores"
CINELANDIA
„The blazing forest"
ROXY
„Shon Pichiri"
J. P. F. Canastadrive 20.15 uur
ASIENTO Filmliga Curaçao met Passport to Pimlico 20.30 uur.

WIT GELE KRUIS:

De Nachtdienst van 8 Feb. — 13 Feb. Zr. H. van Haaren Nieuwindstraat 22 A. tel. 3773 en Zondagdienst wordt waargenomen door Zr. Henriquez-Con. Sta Rosaweg 155, tel 5006.

APOTHEKEN: — De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: *Botica Nueva*, De Ruyterplein, tel. 2838 en *Botica Americana*, Breede straat 159 (O.), tel. 3636.

CUROM

5.30 Muzikale uitzending voor de jeugd in het Papiament 5.50 Gramophoonplaten 6.05 Cumpleaños Feliz 6.15 Dinermuziek 6.45 Nieuws 6.55 Voor het slapen gaan. 7.00 Boletin di noticia 7.30 Wat de handel biedt 8.30 The Voice of the Windward Islands 9.00 Conjunto-avond met Jovenes del Caribe 9.45 Dans muziek 10.15 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

18.37 Disco Nieuws. 19.00 Nieuws. 10.20 De solist van de week: Eddy Christiani. 19.30 Nederlandse Kroniek 19.40 Nederlands solistenpodium. 20.00 Klankbeeld over de Reclassering in Nederland. 20.20 Voor de West. 20.50 Catholica 20.55 Avondgebed: Ds. F.R.A. Henkels 20.58 Sluiting.

A.V.R.O.S.

17.00 Voor Kinderen 17.10 Jazz 17.40 Voor de jarigen op de Antillen 18.00 Indinesische muziek 18.40 Nieuws 19.00 Advertenties 19.15 Clasiek concert. 20.55 Nieuws en Sluiting.

★ MACHTIGER DAN DE STERREN ★

AVONTURENVERHAAL

door E. J. RATH

19)

Tien minuten lang dreef de Miriam zachtjes en haast onmerkbaar voort, terwijl alle matrozen, die aan dek waren, gespannen wachtten. Toen kwam de kleine sloep weer even geheimzinnig uit de rotsen te voorschijn als ze er in verdwenen was en keerde terug naar de schoener.

„Heeft u een geschikte ligplaats gevonden, mijnheer?" vroeg Jensen nieuwsgierig, toen Ames over de reling sprong.

De stuurman knikte kort, liet opnieuw de motor aanzetten en ging zelf aan 't roer staan. Langzaam zwenkte de Miriam en koerste pal op de rotsen aan. Jensen bewaakte zenuwachtig al de mnoeuvres, die Ames maakte. Maar ofschoon de verstekeling regelrecht op zijn ondergang aan scheen te sturen, bleef Jensen zwijgen, al kostte 't hem moeite. Hij had een grenzenloos vertrouwen in Ames, maar dat hij 't schip zo maar op de rotsen ging zetten, gaf Jensen's zeemanshart een schok van vergazing en ergernis. Al meer en meer naderde de Miriam de steile, grauwe klippen.

Toen ze tot op een vijftig meter genaderd waren, draaide Ames 't stuurrad om en de Miriam stoomde in een wijde bocht landwaarts. Nóg een dertig meter verder en Jensen, die op 't punt stond een angstige waarschuwing te schreeuwen, opende verbaasd zijn mond.... maar hij schreeuwde niet, want zijn ogen zagen vlak voor zich een kanaal, dat op het breedste punt niet breder was dan zestig voet.

Toen de Miriam er in lag, was er aan weerskanten van schip tot kant een ruimte over van ongeveer een halve maslengte. De hoge rotsen waren gekarteld en toonden veel scherpe insnijdingen. Jensen merkte bij zichzelf op, dat die insnijdingen, wanneer ze aan elkander sloten, de treden konden zijn van een grauwe, ijzeren trap.

De inham was ongeveer dertig meter diep en toen ze aan het einde van die dertig meter waren, gaf Ames een kort commando:

„Anker klaar houden!"

Hij draaide opnieuw het stuurrad en de schoener zwenkte sierlijk in een alleraardigste, kleine kreek. De keten van klippen, die hij gepasseerd was, sloot hem af van de zee. Aan de landzijde van de baai lag een breed, zonnig, geel strand, met een bos op de achtergrond.

De merkwaardige haven was ongeveer honderdvijftig meter lang en half zo breed. Ze was bijna ovaal te noemen.

De motor stopte. Een kort bevel: „Anker neer!"

Een geratel van kettingen en het anker viel met een dof geluid in het rustige water. De echo weergalmde langs de klippen.

„Voor de drommel, mijnheer Ames," bent u daar achter gekomen? Ik zou riep Jensen opgewonden uit. „Hoe 't nooit gezien hebben van zee af en mijn ogen zijn toch warempel niet slecht."

Ames lachte jongensachtig.

„Ik meende, dat ik hier zonlicht door de rotsen zag schijnen en daar moest ik 't mijne van hebben. Knus haventje, niet?"

„'n Haven om er je levenlang te blijven," verzekerde Jensen met een plechtige knik.

In dit vroege morgenuur had nog geen der expeditie-leden zich aan dek vertoond. Professor Thorne was nog maar juist klaar met kleden, toen het ratelend lawaai van de neerglijdende kettingen haar naar boven deed gaan. Verwonderd keek ze naar de reeks grauwe klippen, die het schip van de zee scheidde, en toen ze zich omdraaide en de kleine baai zag met het strand en het bos op de achtergrond, sperde ze haar ogen al wijder en wijder open.

Ames sloeg haar geamuseerd gade, maar nauwelijks zag ze hem bij het stuurrad staan of ze kwam op hem afgestoven.

„Zijn we er?" vroeg ze, ongelovig en opgewonden als 'n kind, dat eindelijk een lang-verbeid geschenk krijgt.

„Uw eiland, dame!" antwoordde hij, en terwijl hij diep boog, bood hij haar met een zwierig handgebaar „haar eiland" aan.

„Maar.... dit.... dit is immers een meer? Hoe zijn we hier gekomen?"

„Het is een baai, een strandmeertje", legde Ames haar uit. „Er is een smalle doorgang en we zijn zo gelukkig geweest, die te vinden."

Haar ogen straalden en ze haalde diep adem in de frisse morgenlucht.

„Eindelijk.... eindelijk.... Kismet!" mompelde ze innig gelukkig. „O, mijnheer Ames, waarom heeft u me niet laten roepen, toen het in zicht kwam?"

Een beetje beteuterd keek Ames haar aan. Alweer een nieuw kantje van mevrouw professor Thorne!

„Eerlijk gezegd," begon hij, min of meer uit het veld geslagen, „eerlijk gezegd, dacht ik, dat u in niets anders dan is astronomie belang stelde."

„Och, wat 'n onzin. Ik had het zo graag van zee uit zien liggen," zei ze spijtig. „Maar het komt er ook eigenlijk niet op aan. Ik wens u van harte geluk. U heeft ons keurig op de vastgestelde tijd aan land gebracht, mijnheer Ames!"

Terwijl hij naar het voordek liep om te zien of er genoeg ankerketting uitgezet was, prevelde hij voor zich heen:

„Nou was ze dan toch werkelijk een halve minuut lang een doodgewoon mens."

Jasper vierde de aankomst in de haven met een uitgebreid en tot in de finesses verzorgd ontbijt. Maar tot diepe teleurstelling van de arme kok dacht aan zijn werk besteed. Iedereen werd er slechts bitter weinig aanhaastte zich om zo gauw mogelijk aan land te komen en vooral Sally Eastman stond op hete kolen. Ze verzekerde Ames doodernstig, dat ze overboord zou springen en naar de wal zou zwemmen, wanneer hij haar niet gauw een boot bezorgde.

Zelfs Peebles verwaardigde zich, zijn blijdschap uit te spreken over het feit, dat het doel der expeditie thans bereikt was.

Een uur nadat het anker gevallen was, werden er twee boten uitgezet. In de sloep, die 't eerst wegroeide, zaten professor Jessica, Ames en twee matrozen, in de andere namen Sally, Cady, Marjorie, Peebles en Bassellbell plaats.

Professor Heath nam geen deel aan deze algemene ontscheping. Hij had helemaal niet zo'n haast om aan land te komen.

Toen de boot, die bestuurd werd door Ames, met haar steven over het zand schuurde, liet Bohannon de riemen los en wilde aan wal springen. Maar Ames hield hem tegen.

„Hé, jij daar.... wacht eens even! Er zijn hier enige ceremoniën aan verbonden. Vrouwen en kinderen het eerst van boord! Mevrouw Thorne, wilt u zo goed zijn ons voor te gaan en uw eiland officieel in bezit te nemen?"

„Dank u voor de attentie," lachte ze vrolijk, en behendig stapte ze over de roeibank naar voren en sprong van de plecht op het strand.

Sally, Cady en Marjorie probeerden samen het publiek voor te stellen en juichten haar uitbundig toe.

Zo legde de wetenschap voor korte tijd beslag op Kismet.

Het strand was ongeveer twintig meter breed. Op de achtergrond liepen het struikgewas en het geboomte geleidelijk omhoog naar de voet van de heuvel.

Ames, die wilde zien of er een geschikte plek was om 'n kampement op te slaan, begon dadelijk de omtrek te onderzoeken. Het duurde niet lang of hij ontdekte tussen het struikgewas, dicht bij de zoom van 't bos, een open plek, waar met behulp van mensenhanden gemakkelijk voldoende ruimte gemaakt zou kunnen worden voor 'n zestal tenten. Toen hij Jessica naar haar oordeel vroeg, stemde ze er dadelijk in toe.

„Ik laat het geheel en al aan u over, mijnheer Ames. Ik verwacht, dat u de zorg voor het kampement voor uw rekening neemt, zoals u dat met de schoener gedaan heeft. Het enige, wat me nu intereseert, is zo spoedig mogelijk mijn instrumenten hier te krijgen en een goede plaats te vinden voor een observatorium."

De gehele morgen was men bezig met het overbrengen van tenten, koffers en kisten. Op de grens van bos en strand werd een klein tentenkamp opgeslagen.

Ames, die het toezicht hield bij dit werk, gaf blijk, dat hij dergelijke karweitjes meer bij de hand had gehad. Hij had de paklaarzen aangetrokken, die hij droeg toen hij aan boord van de schoener kwam. Ze maakten een zonderling contrast met zijn witte broek, maar deden uitstekend dienst.

Kort nadat men de plaats voor het kampement had vastgesteld, zei professor Thorne:

„Ik zou gaarne uw raad willen inwinnen bij het kiezen van ons obsertorium, professor Peebles. Wilt u soms even met me meegaan?"

Ze verdwenen samen in het bos en brachten daar meer dan twee uren zoek. Toen ze eindelijk terugkeerden, was Peebles, die ademloqs aan haar zijde voorthuppelde, ernstig en druk aan het betogen.

„Het is te ver, m'n lieve professor, het is absoluut te ver. Het is niet nodig, dat we het zo hoog zoeken. Het is geen doen om die afstand twee keer per dag af te leggen."

„Mijnheer Ames," zei Jessica, zonder enige notitie te nemen van Peebles' gejammer, „we hebben een observatieplek gekozen. Kunnen we beginnen met het overbrengen der instrumenten?"

„Zeker. Binnen vijf minuten zijn de mannen te uwer beschikking."

„Maar.... professortje, heus, luistert u toch naar me.... het is te ver en het is te hoog.... absoluut te hoog." bleef Peebles doorzagen. „Het is een allervermoeiendste tocht naar boven. Zelfs u, mijnheer Ames, zult me gelijk moeten geven."

„Ik heb alleen wat te maken met de bevelen van mevrouw Thorne," zei Ames, zonder zich om te draaien naar 't zenuwachtige ventje. „Wat zij zegt, moet gebeuren. Wenst u soms mee terug te gaan naar de schoener, mevrouw? Misschien is het 't beste, dat u zelf toezicht houdt op het inladen der kisten."

Ze knikte en samen liepen ze naar het strand, waar Harney en Bohannon één van de boten te water brachten en ze naar de schoener terugroeiden. Het was een zwaar karweitje om, onder de onbarmhartige stralen van de middagzon, uit het ruim van de Miriam de koffers op te hijsen, diezelfde koffers, waarbij de jonge professor zo getrouw de macht had gehouden toen ze gestuwd werden. Zijzelf scheen niet de minste last te hebben van de hitte. Onafgebroken bleef ze op haar post, inspecteerde elke kist, die uit het ruim in de sloep werd geladen, en zette schrap na schrap op de lange lijst, welke ze in haar hand hield.

Drie bootladingen waren reeds op 't strand gedeponeerd en bij iedere bootlading was Ames aan boord van de sloep. Hij had voor zichzelf het vaste besluit genomen, dat professor Thorne geen reden zou hebben om te klagen over een slechte bediening of over onvoorzichtige behandeling van haar instrumenten. Toen hij terugkeerde van zijn derde tocht naar de kust, zei Jessica, terwijl ze zorgvuldig haar notities overlas:

„Ik geloof, dat we er nu zijn, mijnheer Ames."

„En wat moet er dan gebeuren met die kleine kubus, die ik destijds naar uw hut heb gebracht?"

„Goed dat u daar aan denkt," riep ze uit. „Hoe kan ik dat in vredesnaam vergeten. Het is nog wel het kostbaarste paard van stal."

„Ik zal die doos wel halen, wacht u maar even!"

Spoedig keerde Ames terug uit de salonkajuit. Behoedzaam droeg hij in beide handen voor zich uit het vierkante koffertje, dat hij, nog zo kort geleden, aan het begin van de reis op 't ruwe bevel van Tom Carragher naar haar hut had moeten brengen.

Hij hield het een ogenblik in evenwicht op de rand van de verschansing en keek omlaag naar de boot, die langszij van de schoener in 't water dobberde. Seaton zat aan het roer en Harney en Bohannon hadden hun plaatsen aan de riemen nog niet verlaten.

„Hela, Seaton, kom eens hier. Pak dit even van me aan! Maar voorzichtig hoor."

De machinist stond op en stak zijn handen omhoog om de doos aan te pakken. Toen hij haar overnam uit Ames's handen, bracht de zwaarte van 't kleine koffertje hem aan 't wankelen, zijn rechtervoet gleed uit en met 'n schreeuw tuimelde hij achterover en ging kopje-onder in het heldere water van de baai.

Professor Thorne, die 't voor haar ogen zag gebeuren, schrok ontzettend.

„Mijnheer Ames.... mijn lenzen!"

Ames keek met 'n nijdig gezicht naar de plek, waar Seaton verdwenen was. Daar verscheen zijn hoofd weer aan de oppervlakte van het water. Proestend en snuivend greep hij de rand van de sloep vast en hees zichzelf er in. Spierwit en bibberend van angst keek hij op naar Ames en de jonge professor.

„Op m'n erewoord.... m'nheer Ames," hijgde hij, „als ik daar wat aan doen kon, dan mag ik...."

„Kom aan dek," beval Ames grimmig. „Jullie ook, Harney en Bohannon."

De machinist gehoorzaamde bevend en stond na enkele seconden met gebogen hoofd voor z'n stuurman.

„Doe niet zo onderdanig, Seaton," zei Ames met 'n minachtend hoofdgebaar. „Ik zal je heus niet voor 'n tweede keer op een pak slaag fuiven. Het is mijn eigen schuld. Ik had het je niet zo maar op je body moeten laden, ik had je kunnen waarschuwen."

Jessica stond als vastgenageld aan het dek, haar handen ineengeklemd. Haar gezicht bleek en strak. Een toonbeeld van verslagenheid.

„Zonder de lenzen kunnen we hoegenaamd niets beginnen, we kunnen net zo goed rechtsomkeert maken," zei ze zacht.

„Dat zult u niet, mevrouw Thorne," flitste Ames kortaf. „Binnen het half uur heeft u uw lenzen terug. Trek die boot weg, Bohannon."

Toen de matroos hem gehoorzaamd had, leunde Ames zover hij kon over de reling en tuurde scherp omlaag. Het water, waarin de Miriam lag, was zo kristalhelder, dat het zonlicht tot op de witte zandbodem van het strandmeer doordrong. Duidelijk zag Ames daar beneden, ver onder de schoener, de houten doos, waarin de wonderogen van de Farrow-telescoop geborgen waren.

„Breng 'n peillood," commandeerde hij.

(Wordt vervolgd)